॥ अथ कथासरित्सागरः ॥

XXII.

अत्रान्तरे स राजापि पुत्रकः सत्यसंगरः ।
विवेश विन्ध्यकान्तारं विरक्तः स्वेषु बन्धुषु ॥
भ्रमन्नवाप तत्रासौ बाहुयुद्धैकतत्परौ ।
5 पुरुषौ द्वौ ततस्तौ स पृष्टवान्कौ युवामिति ॥
मयासुरसुतावावां तदीयं चास्ति नौ धनम् ।
इदं भाजनमेषा च यष्टिरेते च पादुके ॥
तन्निमित्तेन युद्धं नौ यो बली स हरेदिति ।
एतत्तद्वचनं श्रुत्वा हसन्प्रोवाच पुत्रकः ॥
10 कियदेतद्धनं पुंसस्ततस्तौ समवोचताम् ।
पादुके परिधायैते खेचरत्वमवाप्यते ॥
यष्ट्या यल्लिख्यते किं चित्सत्यं संपद्यते हि तत् ।
भाजने यो य आहारश्चिन्त्यते स स तिष्ठति ॥
तच्छ्रुत्वा पुत्रको ऽवादीत्किं युद्धेनास्त्वयं पणः ।
15 धावन्बलाधिको यः स्यात्स एवैतद्धरेदिति ॥
एवमस्त्विति तौ मूढौ धावितौ सो ऽपि पादुके ।
अध्यास्योदपतद्व्योम गृहीत्वा यष्टिभाजने ॥
अथ दूरं क्षणान्नत्वा ददर्श नगरीं शुभाम् ।
आकर्षिकाख्यां तस्यां च नभसो ऽवततार सः ॥

———